

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 64/2015
28.01.2015.године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.В. и др, због кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости пуномоћника оштећених као тужилаца И.К. и И.И. – адвоката М.Д., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Врању К бр.1675/13 од 30.10.2013. године и Вишег суда у Врању Кж бр.17/14 од 18.03.2014. године, у седници већа одржаној дана 28. јануара 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости пуномоћника оштећених као тужилаца И.К. и И.И. – адвоката М.Д., поднет против правноснажних решења Основног суда у Врању К бр.1675/13 од 30.10.2013. године и Вишег суда у Врању Кж бр.17/14 од 18.03.2014. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању К бр.1675/13 од 30.10.2013. године, одбијен је као неоснован оптужни предлог оштећених као супсидијарних тужилаца И.К. и И.И., поднет против окривљених В.В., М.В., Г.В. и Б.П., због кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, сходно члану 503. став 1. ЗКП, јер нема места оптужби. Истовремено је обустављен кривични поступак против окривљених на основу члана 338. став 1. тачка 1. ЗКП, јер кривично дело које је предмет оптужбе није кривично дело.

Решењем Вишег суда у Врању Кж бр.17/14 од 18.03.2014. године, одбијена је као неоснована жалба оштећених као тужилаца И.К. и И.И., а решење Основног суда у Врању К бр.1675/13 од 30.10.2013. године, потврђено.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је пуномоћник оштећених као тужилаца И.К. и И.И., адвокат

М.Д., не наводећи законски основ, са предлогом да се побијана решења укину и предмет врати првостепеном суду, другом судији, на даљи поступак.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости пуномоћника оштећених као тужилаца И.К. и И.И., па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Имајући у виду да су, сходно цитираним законским одредбама, овлашћена лица за подношење захтева за заштиту законитости само Републички јавни тужилац и окривљени, и то окривљени искључиво преко браниоца, те да ово овлашћење није дато другим процесним субјектима ниједном законском одредбом, већ ова лица могу поднети само иницијативу Републичком јавном тужиоцу за подношење овог ванредног правног лека у складу са уставним правом подношења предлога државним органима (члан 56. Устава Републике Србије), то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости пуномоћника оштећених као тужилаца И.К. и И.И. – адвоката М.Д. одбацио као недозвољен, обзиром да је поднет од стране неовлашћеног лица.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 и 121/12), донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.